




dne 12. 9. 2013

PRÍLOHA

Ministr vnitra
Ing. Martin Pecina, MBA

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 12. 9. 2013
podpis: *M. Pecina*



Fraha 12. 9. 2013

Č. j.: MV - 85606 - 4/VS - 2013

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 0035r

Rozhodnutí

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Ministr vnitra, příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl na základě včasného rozkladu, který podal [redacted] - Ukrajina, státní občan Ukrajiny, trvale bytem 1 [redacted] (dále jen „žadatel“), zastoupen [redacted] advokátem se sídlem [redacted], proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“) ze dne 31. 5. 2013; č.j.: VS-332/835.3/2-2013, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatel požádal prostřednictvím Úřadu městské části Praha 6 o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla doručena Ministerstvu vnitra dne 1. 2. 2013. Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 31. 5. 2013, byla jeho žádost podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství zamítnuta. Žadatel se zdržuje na území České republiky od roku 2007. Trvalý pobyt na území České republiky má povolen od 15. 12. 2010. V září roku 2009 uzavřel manželství se státní občankou České republiky. Manželé si ponechali svá dosavadní příjmení. Z manželství se děti nenarodily. V podaném životopisu žadatel uvádí, že od května roku 2008 byl společníkem v obchodní společnosti L [redacted] s.r.o. Od začátku července roku 2010 do června 2012 byl zaměstnán jako administrativní pracovník v jazykové škole. Od července roku 2012 pracoval jako pokladní u obchodní společnosti [redacted] s.r.o. Po úraze v srpnu roku 2012 a následné operaci kolenního vazy začal opět pracovat, a to jako asistent call centra [redacted].

V současné době je zaměstnán u obchodní společnosti _____ s.r.o. jako referent zákaznického servisu.

II.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 18. 4. 2013, č.j.: VS-332/53/2-2013, podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení ve věci žádosti žadatele přerušilo do 20. 5. 2013 a zároveň vyzvalo žadatele, v souladu s § 45 odst. 2 správního řádu, k odstranění nedostatků žádosti, s výčtem požadovaných dokladů, potvrzení a prohlášení, které žadatel má ve stanovené lhůtě do spisového materiálu doložit. Dále Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení podle § 44 správního řádu a rovněž ho podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu vyrozumělo o jeho právu nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, vyjádřit v řízení své stanovisko, včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Zároveň byl žadatel poučen, že pokud požadované doklady nedoloží, nezbude Ministerstvu vnitra než řízení o žádosti zastavit podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

III.

V průběhu správního řízení bylo prokázáno, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. c) a d) zákona o státním občanství, neboť výpisem z Rejstříku trestů doložil, že nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a prokázal znalost českého jazyka.

Žadatel však nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, neboť v rámci správního řízení o jeho žádosti bylo zjištěno, že má povolen trvalý pobyt na území České republiky od 15. 12. 2010 a žádost byla podána dne 18. 12. 2012, tj. k podání žádosti došlo za dva roky od povoleného trvalého pobytu. Žadatel požádal o prominutí splnění této podmínky s odůvodněním, že žije ve společné domácnosti se svojí manželkou, státní občankou České republiky. Na podporu své žádosti uvádí, že má v České republice nostrifikováno středoškolské i vysokoškolské vzdělání a je zde dlouhodobě zaměstnán.

Žadatel rovněž nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ve vztahu k plnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, tj. konkrétně ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a ze zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť jako samoplátce pojistného nehradil pojistné na veřejné zdravotní pojištění řádně a včas. Žadatel zaplatil pojistné za říjen, listopad a prosinec roku 2011 se zpožděním. S větším zpožděním pak bylo zapláceno pojistné za měsíc červen 2012,

kdy byl žadatel veden v kategorii osob bez započitatelných příjmů. Pojistné za tento měsíc bylo uhrazeno teprve 12. 12. 2012, tedy za 156 dní. I u této nesplněné podmínky žadatel požádal o její prominutí. Podle § 11 odst. 4 zákona o státním občanství lze splnění této podmínky prominout v případech hodných zvláštního zřetele. Vzhledem k tomu, že žadatel zároveň nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, neshledalo Ministerstvo vnitra důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Na základě uvedených skutečností byla žádost zamítnuta a žadateli nebyl vydán tzv. příslib udělení státního občanství České republiky, na jehož základě by si mohl obstarat doklad o propuštění z dosavadního státního svazku a splnit tak i podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

IV.

Proti zamítavému rozhodnutí podal žadatel prostřednictvím právního zástupce včasný rozklad (rozhodnutí převzal dne 5. 6. 2013 a rozklad byl předán k poštovní přepravě dne 19. 6. 2013). K rozkladu s plnou mocí k zastupování bylo připojeno prohlášení manželky žadatele s ověřeným podpisem, v němž přiznává, že pochybení v oblasti zdravotního pojištění u žadatele způsobila ona, za což se omlouvá. Dne 11. 7. 2013 pak bylo Ministerstvu vnitra doručeno doplnění k rozkladu, obsahující mj. vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění od 9. 1. 2013 do 17. 6. 2013, dosvědčující řádnou platební morálku v placení pojistného na veřejné zdravotní pojištění i po podání žádosti, vyúčtování záloh na pojistné na důchodové pojištění za roky 2011, 2012 až do 3. 7. 2013 a kopii dohody o změně pracovní smlouvy.

Žadatel v rozkladu uvádí, že mu bylo přislíbено dobře placené místo v bezpečnostní agentuře, kde působí i jeho manželka. V budoucnu očekávají zhoršení své finanční situace, a to zejména s ohledem na plánované rodičovství, kdy manželka nebude moci pracovat. Žadatel požádal o prominutí splnění podmínky spočívající v řádném plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Tyto povinnosti zajišťuje manželka žadatele, avšak došlo k pochybení, neboť pojistné nebylo řádně placeno. Toto pochybení však již bylo napraveno. Právní zástupce uvedl, že o žádosti o prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ještě nebylo rozhodnuto. Dále právní zástupce v rozkladu uvedl, že žadatel nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství. Současně s žádostí požádal o její prominutí, protože manželka je státní občankou České republiky. Napadeným rozhodnutím Ministerstva vnitra však nebylo žádosti vyhověno z důvodu údajně krátké doby pobytu žadatele na území České republiky. Žádá ministra vnitra, aby splnění této podmínky žadateli prominul z důvodu, aby nedošlo k situaci neodůvodněné výhody na straně těch, komu po více než polovině pětileté lhůty a po

více než třech letech manželství nesplnění této podmínky bylo prominuto, když žadatel má pobyt i trvání manželství po delší dobu a navíc je jeho manželka údajně těhotná. Žádá proto ministra vnitra o zrušení rozkladem napadeného rozhodnutí Ministerstva vnitra.

V.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Především je nutné zdůraznit, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok. Při posuzování žádosti se vychází především z čl. 12 odst. 1 Ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství, jako procesní předpis platí správní řád. Podle § 7 odst. 1 zákona o státním občanství lze státní občanství České republiky na žádost udělit fyzické osobě, která současně splňuje podmínky uvedené v tomto ustanovení pod písmeny a) až e). Ze zákonem uvedené dikce: „lze udělit“ vyplývá, že státní občanství České republiky může, ale nemusí být uděleno. To znamená, že ani osobě, která o něj požádá a zákonem uvedené podmínky splňuje, nemusí být vyhověno a státní občanství České republiky uděleno.

V této souvislosti ministr vnitra odkazuje na Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb. m. s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ-NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Musí být zřejmé, že integrace takové osoby ve společnosti dosáhla vysokého stupně. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“ je uvedeno, že udělení státního občanství České republiky na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství, a že je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv. Ministerstvo vnitra pak v souvislosti s rozhodováním o udělení státního občanství České republiky nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti. Jak Ministerstvo vnitra, tak i ministr vnitra vychází tedy z toho, že žadatel musí splnit podmínky, vyplývající z uvedených právních předpisů a musí být zřejmé, že jeho integrace v české společnosti dosáhla vysokého stupně.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství České republiky se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při jeho udělování. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, správní orgán prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení zkoumají okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2006, č.j.: 3 As 32/2005-51).

Žadatel nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky. Žadatel má povolen trvalý pobyt od 15. 12. 2010, žádost byla podána dne 18. 12. 2012, tj. k podání žádosti tak došlo za dva roky po povolení trvalého pobytu na území České republiky. Přicházelo by v úvahu žadateli splnění této podmínky prominout s odkazem na § 11 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť jeho manželka, Kristýna Dvořáková, nar. 31. 7. 1974 v Praze, je státní občankou České republiky. Ministr vnitra však nepovažuje délku povoleného trvalého pobytu, která ke dni podání žádosti uplynula, za dostatečně dlouhou, aby mohl použít jako liberační důvod to, že manželka žadatele je státní občankou České republiky. Navíc manželství žadatele se státní občankou České republiky trvá poměrně krátkou dobu, bylo uzavřeno dne 25. 9. 2009, a z manželství se zatím děti nenarodily.

Žadatel také nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, když řádně neplnil povinnosti vyplývající z právních předpisů v oblasti veřejného zdravotního pojištění. Žadatel požádal o prominutí splnění této podmínky. Ministr vnitra se ztotožnil se stanoviskem Ministerstva vnitra o neprominutí splnění této podmínky. Ministr vnitra sděluje, že ačkoliv vysvětlení žadatele působí logicky a z lidského hlediska se jeví jako pochopitelné, znalost a dodržování právních předpisů lze přitom zvláště u cizinců žádajících o udělení státního občanství České republiky důvodně požadovat, neboť dodržování právních předpisů dotčeného státu je jedním ze znaků úzkého, faktického a trvalého vztahu, který by měl mezi státem a jeho státními občany existovat. Ministr vnitra má za to, že je třeba v delším časovém horizontu ověřit, zda žadatel bude řádně a včas plnit povinnosti vyplývající mu z právního řádu České republiky, tj. země, o jejíž státní občanství žádá. V podaném rozkladu je uvedeno, že platby pojistného na zdravotní pojištění zajišťovala manželka žadatele, která se za pochybení na úseku veřejného zdravotního pojištění omlouvá. To nemění nic na skutečnosti, že za plnění svých zákonných povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění nese odpovědnost zcela a výhradně pouze žadatel. Je zcela nerozhodné, zda a jestli zajišťováním

příslušných úkonů neformálně pověřil někoho dalšího, byť rodinného příslušníka. Právní zástupce v rozkladu uvedl, že žadatel požádal o prominutí nesplnění podmínky spočívající v plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, a o této žádosti dosud nebylo rozhodnuto. Toto tvrzení však není pravdivé, z odůvodnění napadeného rozhodnutí Ministerstva vnitra jednoznačně vyplývá, že se žádostí žadatele o prominutí předmětné podmínky i podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství důkladně zabývalo a po zvážení je v obou případech neprominulo.

VI.

Při hodnocení, zda neudělení státního občanství může žadateli způsobit problémy v oblasti pracovního uplatnění a v oblasti prohlubování procesu integrace do české společnosti, se zásadně vychází z čl. 42 odst. 3 usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb., (dále jen „Listina“), který stanoví, že cizinci požívají v České republice lidských práv a svobod zaručených Listinou, pokud nejsou výslovně přiznána občanům.

VII.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí

Protože ke změně rozhodných skutečností nedošlo, rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise, jak je shora ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno, rozklad zamítnout. Vzhledem k tomu, že z podaného rozkladu nevyplývaly žádné nové, právně významné skutečnosti, které by mohly mít vliv na zrušení napadeného rozhodnutí a nebyly proti němu uplatněny relevantní námítky, rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí a rozklad zamítl. Důvodem zůstává u žadatele nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství a neprominutí jejich splnění.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra:



R. Klíma